

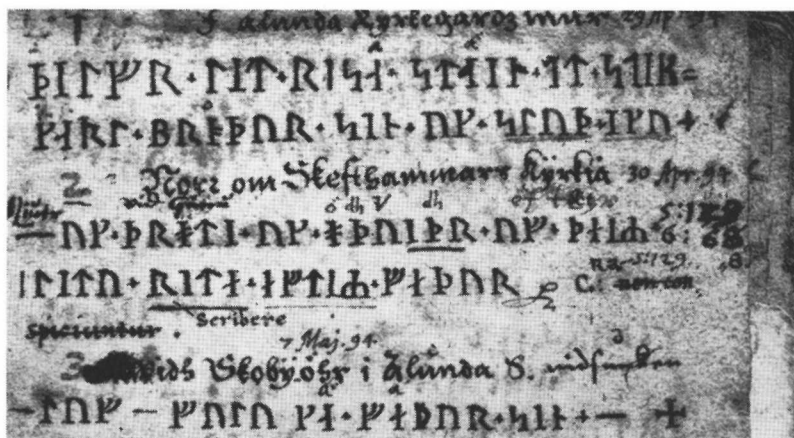

Fig. 444. U 1129. Alunda kyrka. Detalj av s. 39 i Fa 6. U 1129 överst; därunder U 1132 och U 1131.

pilfr + lit + risa + stain + at + stibkarl + broður + sin + uk + slup + iku +
 5 10 15 20 25 30 35 40 45

Polf(r?) let reisa stæin at stibkarl, broður sinn ok . . .

»Torulv(?) lät resa stenen efter **stibkarl**, sin broder och . . .»

Tolkningen av inskriften, som vi endast känna genom Bureus' uppteckning, bereder flera svårigheter. I *UFT* h. 1 tolkar C. Säve inskriften på följande sätt: »Thjalf lät resa sten efter Stibkarl(?), broder sin, och Slode högg (nl. stenen).» O. von Friesen kommenterar och översätter den i *UFT* h. 28: »**pilfr** skulle vara ett mansnamn *Thelf* eller *Thialf*, som eljes ej synes förekomma; däremot äro formerna *Thialfi* och *Thialfar* kända. Om man har att läsa **stirkarl**, skulle det tolkas *Styr-Karl* = 'den orolige, bullersamme Karl', jfr sådana namn som Styrbjörn, Styrfaster, Styrger. De två sista orden ge ingen mening, såvida där ej i stället för **slup** stått **stub**, hvilket skulle kunna vara = *stiúp*, 'styfson'. Med dessa antaganden skulle öfversättningen bli: '*Tjälfr lät resa stenen efter Styrkarl sin broder och Ingas styfson.*'»

Det torde vara något djärvt att uppfatta runföljden 1—5 **pilfr** som det vanliga mansnamnet *Pialfi* eller som »*Thialfar*». Närmare till hands ligger väl att räkna med att Bureus oriktigt har uppfattat runan 2 som **i** i st. f. **o**; r. 30 **o** har enligt Bureus bistavar endast till höger om hst (se fig. 444), och eftersom inskriften troligen har varit svårläst, kan ett sådant förbiseende vara lätt gjort. I så fall skulle vi här ha mansnamnet **polf(r)**, *Polf(r)*, som är säkert styrkt i svenska runinskrifter; se U 756 och Sö 328. — Vilket namn som åsyftas med runföljden 20—27 **stibkarl** är dunkelt; något dylikt, sammansatt namn är eljest icke känt. v. Friesens förslag att uppfatta det som »*Styr-Karl*» kan knappast övervägas, eftersom runan 23 av Bureus torde ha uppfattats som en **b**-runa.

Säves och v. Friesens försök att tolka inskriftens slut, runföljden 37—45, kunna icke godtagas. Båda förslagen förutsätta alltför stora ändringar av den enda läsning som står till buds. Det förefaller som om inskriftens slut redan vid Bureus' undersökning våren 1594 hade varit svårläst; någon tolkning, som fyller rimliga krav på sannolikhet, torde icke kunna åstadkommas av denna del av inskriften.

I *Kyrkoinventarium* 1829 (ATA) finnes följande uppgift: »I Sacristian finnes en *Tegel-sten* insatt i Muren, försedd med några regelmässiga streck, som skola vara *bokstäfver*. Stenens föregifna antiqvitetiska värde torde dock kunna betvivlas.» Om denna ristade tegelsten se H. Fredriksson och I. Wilcke-Lindqvist, *Alunda kyrka* (1950), s. 5 och 6.